

Reede, 18. detsember 2020

P9_TA(2020)0384

Inimõiguste olukorra halvenemine Egiptuses, eelkõige organisatsiooni Isiklike Õiguste Egiptuse Algatus aktivistide juhtum

Euroopa Parlamendi 18. detsembri 2020. aasta resolutsioon inimõiguste olukorra halvenemise kohta Egiptuses, eriti organisatsiooni Isiklike Õiguste Egiptuse Algatus aktivistide juhtumi kohta (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Egiptuse kohta, eriti 24. oktoobri 2019. aasta resolutsiooni ⁽¹⁾,
- võttes arvesse ELi välisasjade nõukogu 2013. aasta augusti ja 2014. aasta veebruari järeldusi Egiptuse kohta,
- võttes arvesse Euroopa välisteenistuse välisasjade ja julgeolekupoliitika pressiesindaja avaldusi Egiptuse kohta, eriti 21. novembri 2020. aasta avaldust inimõiguste aktivistide hiljutise vahistamise kohta,
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku pressiesindaja 20. novembri 2020. aasta avaldust Egiptuse kohta,
- võttes arvesse ÜRO ekspertide 27. novembri 2020. aasta nõudmist vabastada Egiptuse inimõiguste kaitsjad, kes vangistati pärast diplomaatidega kohtumist, ning ekspertide 7. detsembri 2020. aasta avaldust, mis puudutas otsust vabastada kolm organisatsiooni Isiklike Õiguste Egiptuse Algatus (EIPR) kõrgemat ametnikku kautsjoni vastu,
- võttes arvesse Egiptuse inimõiguste olukorra üldist korrapäraselt läbivaatamist 2019.–2020. aastal ÜRO Inimõiguste Nõukogu poolt,
- võttes arvesse ÜRO narkootikumide ja kuritegevuse büroo (UNODC), Maaailma Terviseorganisatsiooni (WHO), ÜRO HIV- ja AIDSi-vastase ühisprogrammi (UNAIDS) ja ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo 13. mai 2020. aasta ühisavaldust COVID-19 kohta vanglates ja muudes suletud kohtades,
- võttes arvesse ELi-Egiptuse 2001. aasta assotsieerimislepingut, mis jõustus 2004. aastal ja mida tugevdati 2007. aasta tegevuskavaga; võttes arvesse ELi ja Egiptuse partnerluse 2017.–2020. aasta prioriteete, mis võeti vastu 25. juulil 2017. aastal, samuti ELi-Egiptuse assotsiatsiooninõukogu 2017. aasta kohtumise järel tehtud ühisavaldust ning 2019. aasta 23.–24. juunil toimunud ELi-Egiptuse poliitikaküsimuste, inimõiguste ja demokraatia allkomitee kuuendal kohtumisel tehtud ühisavaldust,
- võttes arvesse ELi suuniseid surmanuhtluse, piinamise, väljendusvabaduse ja inimõiguste kaitsjate kohta,
- võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni, lapse õiguste konventsiooni ja Araabia inimõiguste hartat, mille Egiptus on ratifitseerinud,
- võttes arvesse Egiptuse põhiseadust, eriti selle artiklit 52 piinamise kõigi vormide ja liikide keelustamise kohta, artiklit 73 kogunemisvabaduse kohta ja artiklit 93 rahvusvahelise inimõigustealase õiguse siduva laadi kohta,
- võttes arvesse 1981. aasta inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat, mille Egiptus ratifitseeris 20. märtsil 1984. aastal,
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2019)0043.

Reede, 18. detsember 2020

- võttes arvesse kodukorra artikli 144 lõiget 5 ja artikli 132 lõiget 4,
- A. arvestades, et inimõiguste olukord Egiptuses on pidevalt halvenenud, sest ametivõimud suruvad kodanikuühiskonda, inimõiguste kaitsjaid, tervishoiutöötajaid, ajakirjanikke, opositsiooniliikmeid, teadlasi ja juriste üha jõulisemalt maha ning jätkavad jõhkralt ja süstemaatiliselt igasuguse teisitõtlemise mahasurumist, kahjustades sellega põhivabadusi, eelkõige väljendusvabadust nii internetis kui ka väljaspool seda, ühinemis- ja kogunemisvabadust, poliitilist pluralismi, õigust osaleda avalikes asjades ja õigusriigi põhimõtte järgimist;
- B. arvestades, et pärast seda, kui kolm organisatsiooni Isiklike Õiguste Egiptuse Algatus (EIPR) – mis on Egiptuse üks viimaseid sõltumatuid inimõiguste organisatsioone – aktivisti, s.o Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah ja Mohammad Basheer kohtusid 3. novembril 2020. aastal 13 välissaadiku ja diplomaadiga, võtsid julgeolekujõud nad 15.–19. novembril 2020. aastal vahi alla ning neile esitati süüdistus terrorismis ja riikliku julgeolekuga seotud kuritegudes;
- C. arvestades, et pärast seda, kui riigi ja rahvusvahelisel tasandil väljendati muret, sealhulgas ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo, komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja pressiesindaja ning liikmesriikide poolt, lubati aktivistidele 3. detsembril 2020. aastal, et nad lastakse kautsjoni vastu vabaks, kuid süüdistusest ei loobutud; arvestades, et kuigi aktivistid 6. detsembril 2020. aastal vabastati, jättis terroriga seotud juhtumeid menetlev Egiptuse kohus jõusse prokuröri otsuse aktivistide varad külmutada, kuni uurimine on lõpetatud;
- D. arvestades et EIPRi mahasurumine algas 2016. aastal, kui EIPRi endise juhi ja asutaja Hossam Bahgati pangakontod külmutati ja tal keelati riigist lahkuda; arvestades, et EIPR teeb Egiptuses isiklike, poliitiliste, kodaniku-, majanduslike ja sotsiaalsete õiguste ja vabaduste edendamisel hindamatut tööd;
- E. arvestades, et 7. veebruaril 2020. aastal vahistati Kairo rahvusvahelises lennujaamas meelevaldselt EIPRi soolise võrdõiguslikkuse uurija ja Itaalia Bologna ülikooli kraadiõppe Erasmuse-üliõpilane Patrick George Zaki; arvestades, et tema advokaadi sõnul küsitles Egiptuse riiklik julgeolekuagenduur Patrick George Zakit 17 tundi, enne kui ta viidi Mansourasse, kus teda peksti ja piinati elektrišokiga; arvestades, et Patrick George Zakit süüdistati muu hulgas õnnetava propaganda levitamises ning meeleavaldustele ja terrorismile õhutamises; arvestades, et kuigi tervisliku seisundi tõttu on ta Tora vanglas COVID-19 nakatumise korral eriti suures ohus, on Patrick George Zaki eelvangistust viimase 10 kuu jooksul pidevalt pikendatud; arvestades, et Erasmuse programmi on peetud ELi põhiväärtuste edendamisel üheks edukaimaks algatuseks; arvestades, et Patrick George Zaki kinnipidamine ajal, mil ta on stipendiumi abil Euroopasse õppima tulnud, ohustab neid väärtusi ja EL peab tegema kõik endast oleneva, et leida sellele juhtumile lahendus;
- F. arvestades, et ajakirjanike tegutsemisruumi piiramise tõttu on meediavabadus Egiptuses viimastel aastatel vähenenud; arvestades, et ajakirjanikke ja nende pereliikmeid kiusatakse üha enam taga ning neid peetakse kinni, ähvardatakse ja hirmutatakse; arvestades, et Egiptuse ametivõimud blokeerivad endiselt kohalike ja rahvusvaheliste uudisteorganisatsioonide ja inimõiguste organisatsioonide veebisaite;
- G. arvestades, et kümned tuhanded inimõiguste kaitsjad, sealhulgas naiste õiguste aktivistid, LGBTI-aktivistid, juristid, ajakirjanikud, muud aktivistid, rahumeelsed teisitõtlejad ja opositsiooniliikmed on endiselt eluohtlikes tingimustes vangistatud; arvestades, et inimõiguste kaitsjate kadunuks jääma sundimisest on saamas Egiptuse ametivõimude pidev tava; arvestades, et eelvangistust ja ettevaatusabinõusid kasutatakse selleks, et takistada aktivistidel ja nende advokaatidel teha Egiptuses oma seaduslikku inimõigustealast tööd või kasutada rahumeelselt põhivabadusi;
- H. arvestades, et Egiptuse kodanikuühiskonna aktivistidel, inimõiguste kaitsjatel, ajakirjanikel ja akadeemilistel ringkondadel peaks olema võimalik takistusteta õiguspäraselt tegutseda, ilma et nad peaksid kartma survemeetmeid enda või sugulaste vastu; arvestades, et nende tööd, sotsiaalmeedia kontosid ja isiklike seadmeid jälgitakse digitaalselt ebaseaduslikult;
- I. arvestades, et paljud inimõigusorganisatsioonid kritiseerivad president al-Sisi kehtestatud terrorismivastaseid õigusakte, kuna need annavad ametivõimudele ohtlikult suure tõlgendamisruumi ning neid väärkasutatakse selleks, et vaigistada inimõiguste kaitsjaid, nende advokaate, aktiviste ja opositsiooni liikmeid; arvestades, et terrorismis kahtlustatavatele ei võimaldata sageli õiglast kohtumõistmist, sest nad suunatakse otse sõjaväekohtusse; arvestades, et Human Rights Watchi andmetel on Egiptuse ametivõimud alates 2013. aasta sõjaväelise riigipöördest kandnud umbes 3000 inimest terroristide nimekirja, mõistnud 3000 inimest surma ja 60 000 inimest kinni pidanud;

Reede, 18. detsember 2020

- J. arvestades, et kodanikuühiskonna organisatsioonide andmetel on Egiptus hakanud 2020. aastal vähemalt 110 inimest ning 66 neist hukkamistest on toimunud pärast 3. oktoobrit 2020, mis tähendab, et viimase kahe kuu jooksul on hukatud rohkem inimesi kui kogu 2019. aastal; arvestades, et vähemalt 39 inimest ähvardab peatne hukkamine; arvestades, et nendele karistustele eelnevad väidetavalt äärmiselt ebaõiglasel kohtuprotsessid, mida varjutavad sunniviisiline „süü omaksvõtt“ ja muud tõsised inimõiguste rikkumised, sealhulgas piinamine ja sunniviisiline kadumine, ning tegusid ei uurita tõsiselt ja puudub nõuetekohane menetlus ohvrite jaoks, näiteks kohti kristliku munk Isaiiah al-Maqari juhtumi puhul; arvestades, et endiselt mõistetakse surma ka lapsi; arvestades, et Egiptuse lasteseaduse artikkel 122 on endiselt väga murettekitav, sest see võimaldab teataval asjaoludel mõista laste üle kohut täiskasvanute kohtutes toimuvatel kollektiivsetel kohtuprotsessidel ning selle tõttu on alates 2011. aastast surma mõistetud vähemalt 17 alaealist;
- K. arvestades, et Egiptuses kehtib alates 10. aprillist 2017 erakorraline seisukord; arvestades, et kollektiivsed kohtuprotsessid jätkuvad, ehkki need on pärinud laialdast rahvusvahelist hukkamõistu, kuna ei vasta rahvusvahelise õiguse põhinõuetele, mis puudutab nõuetekohast menetlust ja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele; arvestades, et sõjaväekohtutes on kohtu all rohkem tsiviilisikuid kui kunagi varem;
- L. arvestades, et viimastel aastakümnetel on Egiptuse ühiskonda räsitud naiste vastu suunatud seksuaalne vägivald ja ahistamised, seejuures süüdistatakse sageli ohvreid, ning ametivõimud on teinud vähe, et kahtlusaluseid vastutusele võtta või vaidlustada diskrimineerivaid norme, mis sellist vägivalda toetavad; arvestades, et endiselt on laialt levinud kuritarvituslikud tavad, nagu neitsilikkuse kontroll, sealhulgas Egiptuse ametivõimude poolt; arvestades, et naistevastase vägivalda seadus, mille menetlemine Egiptuse parlamendis 2017. aastal seiskus, on siiani ratifitseerimata; arvestades, et olemasolevaid poliitikameetmeid ja seadusi naiste suguelundite moonutamise vastu ei jõustata nõuetekohaselt ning see tava jätkub; arvestades, et naiste õiguste kaitsjad ja naisaktivistid kannatavad jätkuvalt repressioonide all;
- M. arvestades, et 10. detsembril 2020, pärast nelja-aastast kohtulikku uurimist teatasid Itaalia prokurörid Roomas, et neil on ühemõttelised tõendid nelja Egiptuse riikliku julgeoleku ametniku osalemise kohta Itaalia teadusassistendi Giulio Regeni röövimises, raskelt vigastamises ja mõrvas; arvestades, et Egiptuse õiguste ja vabaduste komisjoni advokaadid toetavad jätkuvalt Regeni õigusmeeskonda Itaalias, kuna nad on Egiptuse seaduslikud esindajad; arvestades, et Egiptuse ametivõimud on pidevalt takistanud Giulio Regeni röövimise, piinamise ja tapmise ning 2013. aastal Kairos kinni peetud Prantsuse õpetaja Eric Langi surma juhtumite uurimist ja tõe avaldamist, mis takistab süüdlaste vastutusele võtmist;
- N. arvestades, et EL on Egiptuse suurim majanduspartner ning peamine välisinvesteeringute allikas; arvestades, et 2017. aasta juunis võtsid EL ja Egiptus vastu partnerluse prioriteedid, soovides tõhustada koostööd paljudes valdkondades, sealhulgas julgeoleku, terrorismivastase võitluse ja kohtureformi valdkonnas;
1. mõistab veel kord kõige karmimalt hukka Egiptuse ametivõimude ja julgeolekujõudude jätkuvad ja süvenevad repressioonid põhiõiguste ja inimõiguste kaitsjate, juristide, meelevaldajate, ajakirjanike, blogijate, ametiühingutegelaste, üliõpilaste, laste, naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse aktivistide, lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste (LGBTI) inimeste, poliitiliste vastaste, sealhulgas nende pereliikmete, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja vähemuste vastu üksnes seetõttu, et nad kasutavad oma põhivabadusi ja väljendavad teistimõtlemist; nõuab kõigi inimõiguste rikkumise juhtumite sõltumatut ja läbipaistvat uurimist ning nendes tegudes süüdi olevate isikute vastutusele võtmist; rõhutab, kui tähtis on tugev ja hästitoimiv kodanikuühiskond;
 2. on šokeeritud EIPRI juhtivate aktivistide Gasser Abdel Razeki, Karim Ennarah'i ja Mohammad Basheeri hiljutisest vahistamisest selle eest, et nad kohtusid Kairos seaduslikult Euroopa diplomaatidega; väljendab heameelt nende ajutise vabastamise üle, kuid nõuab tungivalt, et ametivõimud loobuksid kõigist nende vastu esitatud süüdistustest, lõpetaksid nende ning EIPRI asutaja ja tegevjuhi Hossam Bahgati igasuguse ahistamise ja hirmutamise ning tühistaksid kõik nende ja EIPRI suhtes kehtestatud piiravad meetmed, sealhulgas reisikeelud ja varade külmutamise; kutsub Egiptuse valitsust üles tagama, et nende juhtumit käsitletakse läbipaistvalt, õiglaselt ja kiiresti;
 3. peab kahetsusväärseks, et vabastamisotsust ei laiendatud teistele EIPRI kinnipeetavatele, eelkõige Patrick George Zakile, kelle kinnipidamiskorraldust pikendati 6. detsembril 2020 veel 45 päeva võrra; nõuab, et Patrick George Zaki viivitamata ja tingimusteta vabastataks ning loobutaks kõigist tema vastu esitatud süüdistustest; on seisukohal, et tema vahistamisele ja pikaajalisele kinnipidamisele on vaja jõulist, kiiret ja koordineeritud ELi diplomaatilist reageerimist;

Reede, 18. detsember 2020

4. tuletab meelde oma nõudmist, et viivitamata ja tingimusteta vabastataks isikud, kes on meelevaldselt kinni peetud ja süüdi mõistetud õiguspärase ja rahumeelse inimõigustealase tegevuse eest, eelkõige Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Massry, Mohamed El-Baqer, Hoda Abdelmoniem, Ahmed Amasha, Islam El-Kalhy, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Esraa Abdel Fattah, Ramy Kamel, Ibrahim Ezz El-Din, Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary, Ramy Shaath, Sanaa Seif, Solafa Magdy, Hossam al-Sayyad, Mahmoud Hussein ja Kamal El-Balshy;

5. rõhutab, et jätkuvad vahistamised ja kinnipidamised on osa laiemast tavast Egiptuses, mis hõlmab inimõigusi kaitsvate organisatsioonide hirmutamist ning üha suuremat sõnavabaduse piiramist nii internetis kui ka väljaspool seda, samuti ühinemis- ja rahumeelse kogunemise vabaduse piiramist, ning nõuab sellise tegevuse lõpetamist; mõistab hukka tõsiasi, et Egiptus kasutab jätkuvalt terrorismivastaseid õigusakte, inimõiguste kaitsjate meelevaldselt lisamist oma terroristide nimekirjadesse ja kohtueelset kinnipidamist selleks, et rünnata ja kriminaliseerida inimõiguste kaitsjate tööd; selline tegevus on vastuolus õigusriigi põhimõtte ja Egiptuse kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelisest inimõigustealasest õigusest; nõuab tungivaltp, et Egiptuse ametivõimud tunnistaksid kehtetuks kõik kuritarvitatavad õigusaktid, eelkõige valitsusväliste organisatsioonide 2019. aasta seaduse ja terrorismivastase seaduse, või muudaksid neid; kutsub Egiptuse ametivõime veel kord üles lõpetama kohtuasja 173/2011 (välisrahastamine) ning tühistama kõik reisikeelud ja varade külmutamised, mis on selle juhtumiga seoses kehtestatud vähemalt 31 inimõiguste kaitsjale ja inimõigustega tegelevate valitsusväliste organisatsioonide töötajatele;

6. palub Egiptuse ametivõimudel tagada, et kinnipeetavate kohtlemisel järgitaks põhimõtteid kõigi kinnipeetavate või vangistatud isikute kaitsmise kohta, mis on sätestatud ÜRO Peaassamblee 9. detsembril 1988. aastal vastu võetud resolutsioonis 43/173, nii et neil oleks kuni vabastamiseni täielik juurdepääs oma perekondadele, enda valitud advokaatidele ja piisavale arstiabile ning et igasuguse väidetava väärkohtlemise või piinamise suhtes viidaks läbi usaldusväärne uurimine;

7. väljendab sügavat muret kinnipeetavate ja vangide olukorra pärast, keda peetakse COVID-19 pandeemia ajal ülerahvastatud kinnipidamiskohtades väga halbades tingimustes, ning kutsub ametivõime üles kinnipidamiskohtade ülekoormatust kiiresti vähendama; kutsub ametivõime üles andma sõltumatule organisatsioonile piiramatu juurdepääsu Tora range režiimiga vanglale, et jälgida kinnipidamistingimusi; mõistab hukka meditsiinitöötajate ja ajakirjanike meelevaldsed vahistamised, ahistamised ja repressioonid selle eest, et nad andsid 2020. aastal teada COVID-19 olukorrast või Egiptuse riigi meetmetest; kutsub Egiptuse ametivõime üles seda teguviisi lõpetama ja vabastama kõik meditsiinitöötajad, keda meelevaldselt kinni peetakse;

8. taunib hukkamiste arvu kasvu Egiptuses ja on surmanuhtluse kasutamise vastu; kutsub Egiptuse ametivõime üles kehtestama surmanuhtlusele moratooriumi, et see kaotada, ning võtma kõik meetmed, et tagada nõuetekohaste menetlustagatiste range järgimine ja kõik võimalikud kaitsemeetmed õiglase kohtumõistmise tagamiseks; kutsub Egiptust üles vabastama viivitamata kõik alaealised, kellele on määratud surmanuhtlus, ning muutma oma lasteseaduse artiklit 122;

9. kutsub Egiptuse ametivõime üles võtma vastu tervikliku seaduse naistevastase vägivalda kohta ja riikliku strateegia, et jõustada heakskiidetud seadused seksuaalvägivalda vastu; nõuab tungivaltp, et ametivõimud kasutaksid kehtivaid ÜRO suuniseid, näiteks ÜRO naistevastase vägivalda vastaste õigusaktide käsiraamatut, et määrata kindlaks naistevastase vägivalda vastase võitluse komponendid, sealhulgas ohvrite ja tunnistajate kaitses koollitatud ametnike ja teenuseosutajate kaudu; kutsub Egiptuse ametivõime üles lõpetama naiste igasugune tagakiusamine nn moraali rikkumise tõttu, samuti naiste inimõiguste kaitsja Amal Fathy tagakiusamine; kutsub ametivõime üles lõpetama viivitamata LGBTI-kogukonna liikmete ja üksikisikute vahistamine ja vastutusele võtmine üksnes nende tegeliku või arvatava seksuaalse sättumuse alusel, näiteks Seif Bedouri puhul;

10. mõistab hukka Egiptuse ametivõimude katse eksitada ja takistada uurimist Itaalia teadlase Giulio Regeni 2016. aastal toimunud röövimise, piinamise ja mõrva asjus; peab kahetsusväärseks, et Egiptuse ametivõimud ei nõustu endiselt esitama Itaalia ametiasutustele kõiki vajalikke dokumente ja teavet, et võimaldada Regeni mõrva kiiret, läbipaistvat ja erapooletut uurimist kooskõlas Egiptuse rahvusvaheliste kohustustega; nõuab, et EL ja liikmesriigid nõuaksid tungivaltp, et Egiptuse ametivõimud teeksid Itaalia õigusalustega täielikku koostööd ning nõustuksid lõpuks saatma Rooma Itaalia prokuröridele nelja kahtlusaluse elukoha aadressid, nagu Itaalia seadustes nõutakse, nii et neile saaks Itaalias õiglaselt kohtumenetluses uurimise lõppedes esitada ametliku süüdistuse; hoiatab Egiptuse ametivõime hoiduma kättemaksust tunnistajate ning Egiptuse õiguste ja vabaduste komisjoni ja selle advokaatide vastu;

Reede, 18. detsember 2020

11. avaldab tugevat poliitilist ja inimlikku toetust Giulio Regeni perekonnale, kes otsib pidevalt ja väärikalt tõde; tuletab meelde, et tõe otsimine Euroopa kodaniku röövimise, piinamise ja mõrvamise kohta ei ole üksnes perekonna ülesanne, vaid et riiklikud ja ELi institutsioonid on kohustatud võtma kõik vajalikud diplomaatilised meetmed;

12. märgib, et Egiptus on Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide oluline partner paljudes valdkondades, sealhulgas kaubanduse, julgeoleku, rahvusvahelise terrorismi vastase võitluse ja inimestevaheliste kontaktide valdkonnas; toetab Egiptuse rahva püüdlusi luua vaba, stabiilne, jõukas, kaasav ja demokraatlik riik, mis austab inimõiguste kaitsel ja edendamisel oma riiklikke ja rahvusvahelisi õigusakte;

13. tuletab Egiptuse ametivõimudele meelde, et inimõiguste ja põhivabaduste austamine on ELi ja Egiptuse suhete oluline osa ning et kodanikuühiskonnale tegutsemisruumi andmine on ühine kohustus, mis on sätestatud ELi ja Egiptuse partnerluse prioriteetides, nagu on kirjas Egiptuse põhiseaduses; rõhutab, et ükski inimõiguste kaitsja ei tohiks seista silmitsi rahaliste piirangute, kriminaliseerimise, reisikeeldude või kautsjoniga seotud tingimustega ega olla vangistatud oma õiguspärase inimõigustealase töö eest; nõuab tungivalt, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja väljendaks avalikult muret inimõiguste olukorra pärast Egiptuses ja igal kõrgetasemelisel kohtumisel Egiptuse ametivõimudega;

14. ärgitab ELi delegatsiooni ja liikmesriikide esindajaid Kairos osalema Egiptuse ja välisajakirjanike, blogijate, ametiühingutegeleste, inimõiguste kaitsjate ja kodanikuühiskonna aktivistide kohtuprotsessidel riigis ja neid kinnipidamisasutustes külastama;

15. kordab, et kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning liikmesriike üles reageerima Egiptuses toime pandud repressioonidele ja inimõiguste rikkumistele ühtselt ja kindlameelselt ning ühtlasi koordineerima oma tegevust teiste sarnaselt meelestatud partneritega ning kasutama kõiki enda käsutuses olevaid vahendeid, et tagada Egiptuse inimõiguste olukorras konkreetsed edusammud; nõuab eelkõige tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid võtaksid eelseisval ÜRO Inimõiguste Nõukogu istungjärgul juhtrolli, et luua Egiptuses toime pandavate ränkade inimõiguste rikkumiste jaoks kauaoodatud järelevalve- ja aruandlusmehhanism; väljendab heameelt selle üle, et nõukogu võttis vastu kogu maailmas rakendatava inimõiguste rikkujate vastase ELi sanktsioonirežiimi / ELi Magnitski akti, ning kordab, et kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja liikmesriike üles kaaluma, kas Egiptuse kõrgete ametnike suhtes, kes vastutavad riigis kõige rängemate rikkumiste eest, tuleks võtta sihipäraseid piiravaid meetmeid;

16. kordab nõudmist, et ELi Egiptuse-suhted vaadataks põhjalikult ja ammendavalt läbi; on seisukohal, et Egiptuses valitseva inimõiguste olukorra tõttu tuleb komisjoni eelarvetoetuse meetmed põhjalikult läbi vaadata, ning nõuab, et ELi abi antaks peamiselt ainult demokraatlike osalejate ja kodanikuühiskonna toetamiseks; nõuab, et kõik ELi, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga ning Euroopa Investeeringupanga poolt Egiptusele antava rahalise toetuse või koolituse vormid oleksid läbipaistvamad; tuletab meelde, et EL ja selle liikmesriigid ei tohi inimõiguste rikkumiste eest vastutavaid juhte autasustada;

17. nõuab, et EL kehtestaks uute partnerlusprioriteetide üle läbirääkimiste pidamiseks selged sihtmärgid, mis asetaksid ELi ja Egiptuse suhete keskmesse edasise koostöö, et teha edusamme demokraatlike institutsioonide reformimisel ning õigusriigi ja inimõiguste edendamisel, ning käsitleks inimõigustega seotud probleeme kõigil Egiptuse ametivõimudega peetaval kõnelustel; nõuab tungivalt, et komisjon ja Euroopa välisteenistus seaksid ELi-Egiptuse assotsiatsiooninõukogu järgmise istungi keskmesse vajaduse inimõiguste olukorda realselt parandada, milleks tuleb eelkõige vabastada meelevaldselt kinnipeetavad inimõiguste kaitsjad ja ajakirjanikud; kordab, et rände haldamisel ja terrorismivastases võitluses tehtava koostöö ega geopoliitiliste kaalutluste tõttu ei tohiks vähendada pideva surve avaldamist inimõiguste austamisele ja inimõiguste rikkumiste eest vastutusele võtmisele;

18. kordab oma hiljutisi üleskutseid liikmesriikidele järgida 21. augusti 2013. aasta välisasjade nõukogu järeldusi, milles teatati, et vastavalt ühisele seisukohale 2008/944/ÜVJP⁽²⁾ peatatakse kõigi selliste seadmete ekspordilitsentsid, mida võidakse kasutada riigisisesteks repressioonideks, ning mõistab hukka selle, et liikmesriigid on neid kohustusi pidevalt eiranud; kutsub liikmesriike üles peatama igasuguse relvade, jälgimistehnoloogia ja muu sellise julgeolekuvarustuse ekspordi Egiptusesse, mis võib hõlbustada rünnakuid inimõiguste kaitsjate ja kodanikuühiskonna aktivistide vastu, sealhulgas sotsiaalmeedias, ning muid riigisiseseid repressioone; nõuab, et EL rakendaks täielikku kontrolli selliste Egiptusesse eksporditavate kaupade üle, mida on võimalik kasutada repressioonideks, piinamiseks või surmanuhtluse täideviimiseks;

(²) ELT L 335, 13.12.2008, lk 99.

Reede, 18. detsember 2020

19. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Egiptuse valitsusele ja parlamendile ning inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika komisjonile.
